

Eggyes életnek kedvetlen
és káros voltáról, az Tárfa-
valonak gyönyörűséggel
tellyes hasznáról, s az io
Gazda aszsonynak di-
ctiréről iratot

V E R S E K.

Az Farifęus és Fukar Eneke notaiara.

Ezek mellé adatott az Kakastol vött Hasonlatosságban
à Papok tisztiról valo Enekis.

A Stephano T. Colofsino.

(Genes. 2. 18. Nem jo embernek egyedül lenni, azokáért
segítőt teremtek neki, hogy ő elötte legyen.

In commendationem utriusq; Operis prapofuit Iohannes Bodo
Szent-mártoni.

Az eggyes életer ha ki jovalhattya,
Olvasván ez iráft mindgyárt el hadhattya,
Az Szent Házaflagra ő magát adhattya,
Az Istenis annak léfzen kegyes Attya.

Egyedül lételben sok nehéz kár vagyon,
Szegény eggyes embert sok bu úti vagyon,
Azért minden férfi Házas tárfor fogjon,
Hogy igaz öröme soha el ne fodgyon.

BCU-Cluj / Central University Library-Cluj

Tés Papi rend nézz itt Kakas példájára,
Nagy szorgalmatoſon vigyázzis az nyáyra,
Hogy amaz nagy napon fel kelvén szárnyadra,
örömmel repülheſz az ſzép Menyorſzágba.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Isten sem jóvalya az egyeddül lakást, Mert ő bortsátá kő
száán imez mondást: Nem io az embernek egyeddül lenni,
mást, Nékile segitdöt teremtek mindgyarást. Gen. 2. 18.

Ugy adá melléie Adamnak az Evat, Az igen szép Afz
szonyt minden élök Anyját, Oldala tsontyának isméré mint
társat, Ugy rartá mind élüg mint UR aiándékat. verf. 22.

Mikor követeket küldött az Ur Isten, Hogy ő dolga
földön jobban véghez mennyen, Legh gyakorab kettöt kül-
dött kik serényben, s hivebben el iártak Ur követsegében.

Mikor az Ur Moysfest arra bortsátotta, Aegyptusbol né-
pét Israelt kí hozza, ő szent akarattját Faraonak szölyya, Tár-
sul ő melléie Aron Papot attá. Exod. 4. 14.

Abrahamnak io hirt hogy az UR izene, Három An-
gyalt küldé Sarándok képébe, Egyik meg jelenté hogy mag-
zator szólné, Az vén Sára néki kibén örvendezné.

Gen. 18. 2. Hebr. 13. 2.

Kettei Sodoma el söllyeszésére, Annak földbe való
bè rekészésére, Mene jámbor Lothnak védelmezésére, Pa-
rázna városbol el kí mentésére. Gen. 19. 1. 29.

Az vén Tobiasis szorgalmatos vala, Hogy az ő Fianak
lenne uti társa, Kivel bátorfaggal járna ő utába, Az miglen el
juta Rages városaba. Tob. 5. 4. 5. 6.

Ugy mutatá Isten Rafaelt melléie, Az ő szent Angyalát
ott öltözetbe, Kivel kis Tobias dolgát nagy io végbe, Hagy-
ván megistére az nagy Ninivébe. Tob. 11. 1.

Urunkhoz Baptista két Tanítvánt küldé, Hogy ő nékt
arról bizonyfagot tenne, Ha ő volna amaz áldot MAG kit
nézne, Az Isten szent népe s-kite figyelmezne. Matt. 11. 2.

Mikorön hetven ket Tanítvánt rendele, Eggyenként
azokat el nem éreztette, Az Ur Krisztus, hanem kettönként kül-
dötte, Prédikállania széllyel Israeljbe. Luc. 10. 2.

Szent Apostolinis küldötte kettönként, Az széles vs-
lágra szerte országoként, Hogy tanitanának mint batta az
szerént, Minden Nemzereket széllyel vétölonként.

Mat. 6. 7. Matt. 28. 10.

Sa mir öldanijs két Tanítvint küldé, Szepp Jerusalemben
az mellyen bémene, Az vég Vatsorais hogy el készülhetne,
Szent Pétert és Ianošt el küldé a végre. Luc. 19. 29. Luc. 22. 3.

Koporfoiáhozis ugyan ők futottak, Fel támadásról mē-
dön hírt hallottak, Eggyüt imádkozni Templumbanis jártak,
Samaritábanis ketten borsáttattak. Ioh. 10. 4. Actor. 3. 3. 2. 1 4.

Hogy kettőnként jártak Kristus Tanítványi, Lehetnek
ennek szepp imillyen okai; Mert az háboruban egymást segit-
teni, Valóban szükség volt sok helyt vigasztalni.

Az eggyes embernek dolga veszedelmes, Iártába köl-
tēbe felette selemes, Az Tárfaşag penigh oh ki kellemetes,
Nyáiaşşaggal kedves sok haszonnal tellyes.

Salamon ez dolgot szeppen jelentette, Kettőt eggyüt len-
ni mert lóbnak itilte, Azok tárfaşagát hasznosnak intezte,
Hogy eggyik másíknak légyen segitőie. Ecc. 4. 9.

Iay penig az egynek mert hogy ha el esik, Nints ki fel e-
melni ha el isíşzamodik, Agyba ha le fekszik meg nem me-
gedik, Kettő penig eggyüt io melegbe nyugşzik.

Ha valamellyikre ellenşeg támadand, Hogy meg verie,
şllye, velle szembe szálland, Hogy ha tárfa akkor mellette feş
álland, Minden ember ott szepp győşedelmet láthat.

Tudván azért minden gyarlo természetit, Egyedűl ne
éllyen s járion mert probáit, Gonosznak szenvedí nagy sok
kíşgertetit, Kikben ha akadand meg bánnya esetit.

Senki köşzűlünk nints olly erős fegyverbe, Mínt az
Messias volt fel őltőşve Hűşbe, Ne kívánkoşşezék hát élni kē-
etlenbe, Hanem tárfaş gilyen az gyűlekezeşbe.

SECUNDA PARS.

De vitæ Conjugatæ & Mulieris bonæ laudibus.

BOLdog az Férfitü ki tsendes Ház néppel, Aldva
 vagyon Urtol ezzes Feleséggel, Kedve szerént
 valogyönyörű tseléddel, Távul ment illyentől
 Sathan kétfertettel. Ecccl. 25. 11, 10

Ez illyen embernek többül napia száma,
 Mindenkoron vagyon békés nyugodalma, Szive tsendesz le-
 vén vagyon tisztá álma, Mert mellette vagyon kedves Házas-
 tárfa. Ecccl. 26. 1, 2, 3, 4.

Kinek szép szavának az ő édes volta, Az férje életét u-
 gyan hoszszabbittya, Okos elmétől kövéredik tsontya, So-
 moruságában ez vígasztaloia.

Iol tud ez halgatni a mikor szűkséges, Tsfatfogo szavá-
 val garázdát nem keres, Tselekedetiben, szovában szemér-
 mes, Mellyért mindeneknél igen dístiretes. Ecccl. 26 17.

Ollyan ez házában mint eghen fenső Nap, Vagy mint
 Kösség közdött io példát ado Pap, Senkire mód kívül nem huny
 és nem harap, Mellyért korbáts ütést a háta nemis kap. v. 11.

Kedves ennél Isten törvénye a mely szent, Templumba
 a mellyért Férjével ő fel ment, Sok irigye vagyon ki reá fogat
 sent, Gonosz hirt hamissan szent életére kent.

Nem gondol ezzel mert szive nem vádollya, Artatlan-
 nak magát mindenben talállya, Efféle dólágában Ura vígaszt-
 tallya, Io hire nevében az ő pártját állya.

Őis mindenben tsak iámbor Urától vár, őrizi marháiat
 hogy ne talállya-kár, Ház gondviselesbe sorog gyakran és tár,
 Nem fér erköltséhez semmi motfolyás sár.

ő egy Latortolis aiándékot nem vőtt, Azzal ő Uranak
 szivében kárt nem tőtt, Tőkélletességre mindenkor gondgya-
 lőtt, Hogy buia Iffiahtol sokszor próbálást vőtt.

Mert nem lehet soha olly tisztá Matrona, Ha kit aián-
 dékkal az Lator kinalna, Azt io kedvel tőlle köszönettel kap-
 na, Azzal gyanóságba magát hogy nem hozna.

Inkáb rongyoson tár nagy alazatoson, Hogy sem Lator-
 sol vőtt ruhában sétallyon, Iámbor Ura előt tsak kedvet talál-
 lyon,

lyon, Felelyti hogy máshoz hűtget mutasson.

Szaporítóia ez Férie iofzágának, Nem adván ő magát az rut iékozlának, Meg nyitrya az markát az szegény Koldusnak, Bő iutalmát várván az alamisnának.

Szomoru Vrának valahová mente, ő tölle sokáig való távol léte, Senki addig neki örömet nem nézte, Mig férte távul volt könyörgöt érte.

Ennek Vra haza semmi kárta nem iött, Mert honn felesége mindenkkel iol töt, Meg érkezéfeben nagy vidámsága iött, Vrnak hálát adván hogy tölle áldást vött.

Több áldási közdött mert bizony nagy áldás, Az szent Vr Istennek az eszes Házastárs, Ott vagyon Istenben való gazdagodás, Hol Feleleg miatt nintsen a kár vallás.

Ezűstnél aragnál drágább az Gyémántnál, Sok ezer forintot érő szép iofzagnál, Vont ezűstbe iaris más nem sebb nálánál, Mert ió erkölts ékesb a bárfony ruhánál.

Ez iámbor Fériének drága koronája, Mint Salamon Király régenten meg írta, Szent Pális az illyent dűtsűffegnek mondgya, Mint kiben Embernek vagyon minden iova. P^{10.12.}

Illyent ad az Isten az iámbor embernek, Az ki ősvenyén iár őszent Törvényének, Folyásat meg áldgya tellyes gletének, örömmel tölti bé szívérő hívének.

Illyent vévén ember az kegyes Istenöl, Erette könyörgést nyuytson igaz hitből, Hogy Isten éltesse kegyelmességéből, Eggyeslege ezzel kövessen izivéből.

Mert ez által többül édes Nemzetsege, Maradékrais el terjed az hire, Szaporodo lévén kedves felesége, Aiztalanál le ül rendel szép gyermeke.

Az kikre hagyanya Istenöl vött iovát, Haszontalan helyre nem költi arannyát, Mert előtte láttya szép Fiát Leányát, Az kiknek kezekben szálittya iofzágát.

Ha meg betegedik lészen ki emelni, Erdőtlenességében a kariast fogni, Előtte szép társát láttya fenn állani, Gyermekeitis az kik kezdik vigasztalni.

Ha érelt vagy italt kíván menten adnak, Valamit szeméi szegénnek kívánnak, Fogyatozása nints semmiből dolgának, Sőt könnyebsege lesz nyomoruságának

Hogy

Hogy ha fekvésében ágya keményedik, Azt mind-
gyárást puhán ő néki meg vetik, Leple és mindene szép tisz-
tán tartatik, Feje ha le elik fellyeb támasztatik.

Ha pedig Istennek kedves akarattya, Hogy ő tölle Lel-
két magához kívánja, Abbanis van néki nagy vigasztalá-
sa, Mert halála után létszen ki sirassa.

Szép társas-gyermeki koporsóia körül, ő hideg tete-
mit ottan fogják környúl, lay szoval sirattják szomorodot sű-
ből, Tudják hogy ez után nyavalyátok többül.

Nagy zokogásokkal kérésik a sirba, lay lay edes Apám
kiáltják azonba, immár maradunk csak az nagy árvaflagba,
Nállad nélkül leszünk gyámoltalanflagba.

Hogy külső telítés bánattyoknak adgyák, Szomorú ru-
hába Attyokat gyászolják, Hogy tölle meg váltak azt szűből
fájlalják, lártokba költőkbe csak ötet fuhaytyák.

Hát bizony embernek sok okokra nézve, lobb s. hasz-
nosb mindenben társfal való élte, Istenis kezdetbe böltsen ugy
rendelte, Hogy ember egyedül világban ne élne.

Tá kikk azért egyes életet követtek, Ekkédiglen s. I-
gen nyomorultul éltek, Ez hasznos tanátsnak kérlek enged-
gyetek, Hogy tselédes Atyák ez után legyetek.

Látyátoké mely szép és gyönyörűleges, Társfal való
élet hasznos kellemetes, Mind Lélekre, teitre nézve hidd
szükséges, Akar mint tsátsogion a Barát szerzetes.

Magatok kárával meg tapasztaltatok, Menyi akadály-
ban a miatt iuttatok, Hogy ez ideiglen társ nélkül voltatok,
En az Tanáts, immár meg okofodgyatok.

Adgyon Isten annak tsendesz házas társot, Szívem
szerint kérem s kedves állapotot, Ki magát ismervén bűné-
ben el hagyot, A' szent Házassagra szűből kívánkozott.

Minden jóva erre az Istennek szállyon, Es ő Szent fel-
sege jóbia felől állyon, Hofszu élettelis illyetént meg álgyon,
Az mellyért ő néki háláadást mondgyon.

Ez néhány Versket egy jó akaromnak, Eva nélkül
élő hű Patronusomnak, Irám hogy engedgyen az én Tanát-
somnak, Es Istenből társot kérien ő magának,

Mikor ezer hatszáz negyven három folyna,
Az zöldellő Majus fogyo félben volna,
Az szép Nyárád vize naponként tisztulna,
Szerzém ez éneket hirül hogy maradna. *Am. 21*

V É G E

Lev. 202. 172

BCU Cluj County Library Cluj

*1873
10. 1. 1
201*

201751

DE NATVRA ET PROPRIE-
TATIBVS GALLI, ET QVARE SVpra

Templum ponatur. Quæ quondam Latinè modulata,
nunc verò in Hungaricum idioma translata, datur & de-
dicatur fraternè Ministris verbi Dei in sede Marus, veram
receptam Vnitariam Religionem profitentibus. Dnis, A-
micis & Fratribus in Domino charissimis & observandis.

A Stephano Török Colossi Ministro verbi Divini in
Csikszentmatton. Anno D. 1642. die 18. 9br.

A Téközlo fia Historiája notálára.

OKAN VANNAK A^c PAPOK Köz-
zül kik nem tudgyák,

Templumokra à Kakast de miért csinállyák,
Azt töllem rövideden most meg tanolhattgyák,
Beszédemre fülöket ha alkalmaztattgyák.

Istennek tsodálatos teremteté állattya,

Az Kakas és à Papnak világos példája,
Mint kire bizattatot VR házának gondgya,
Mellyért szüntelen vigyász készen talpon álva.

Templumra függesztetet Kakas az szél ellen,
Noha tsikorogdogal feiet emel menten,
Gonosz ellenfeg időt Papis értvén ébren,
Légyen s. magát az Nyájért velleis ellenben.

Láttjuk néha az Kakas hogy igen meg restöl,
Vagy álhatatlan, hogy ha ingastatik széltől,
Igy sok Pap meg gyözetvén az otsmány restfegtől,
Helyt ad gonosz ördögnek nem felvén törtől.

Tyukoknak sok seregít az Kakas vezetli,
Es szorgalmatos gondgyát azoknak viseli;
Hivek gyülekezetit az io Pap vezérli,
Taníttya és mi kedves Istennél tselektzi.

Mint Králynak a fei én vagy on Koronája,
Kakasnak ugy terei én vagy on Taréia,
Mint Vitéznek lábain vagy on Sarkantyúia,
Mínél vénebb annál szebb s. fenyesebb az Tolla.

Az Pap ki Nyáynak akar iol elötte járni,
Kalapot mint Koronát fei én kell viselni,
Az Lelki sarkantyúval testét ösztöndözni,
Szükség az szent ígével erőtlen biztatni.

KAKASnak éneklését halván az Oroszlán,
Megfelemlik és el fut rayta álmélkodván :
Az ördög is PApoknak kiáltását halván,
El távozik azoknak vigyázását látván.

Fei ér szinnel szokott az szentség példázatait,
Melyben illendő Papnak fel öltözve lenni,
Kik undo k bujasággal magok ferteztetni,
Nem akariák, azoktól fog ördög el futni.

Az KAKAS feleségit szárnyaival veri,
Ha idegen Kakashoz pártolni meg érti ;
Igy Papnak Halgatóit illik castigálni,
Isten törvénye ellen kik szoktak vétkezni.

Buza szemre az Kakas avagy egyéb magra,
Hatalál, feleségit kitegeti arra,
Kiket leg inkább szeret azok közt fei osztya,
Illyen gondviseletet hozzáok mutatya.

Io Presbíter ebben is az Kakas kövesséd,
Szent írás tiszta magvát az Hiveknek hintsed,
Es az Lelki eledelt, azokkal közdöllyed,
Ez drága io illatu virággal élteszed.

KAKASok tofáfaból terem Basiliscus,
Az mint erről nagy szépen írt egy Historicus,
Sáthán merge öregből hogy ha az Clericus,
Negligenter vigyázza milt mivel az Laicus.

Az ödö változást az Kakas meg érzi,
Mikor Estve vagy Nappal gyakran kezd szollani :
Papis övendő romlást hogy eszében vészí,
Szorgalmatosban kezdgye az bűnöst feddeni.

Hogy nagy szépen hordozza Kappan az Tűrkéket,
A szízo-

A szonyok ez dologért megkedvelik őtet;
Az Szent életű Papis tanítván az Népet,
Talál mind az Istennél s. embereknél kedvet,
Kakas nem veszteglél az estveli űdöt,
De fel repül s. tyukokkal keres Kakas űdöt,
Eyfélkor hogy jelentse az reggeli űdöt,
Az Nappali és minden munkára illendőt.

Igy az Papis világi dolgot meg utálljon,
Az Földről ő Nyáyiával az Menybe szárnyallyon,
Annak boldogfagára iourat mutasson,
Az ioknak példát adgyon szüntelen tanítson.

Mikor gyiel az Kakas kezd kukurikolni,
Magát az szárnyaival tlapdossa és veri,
Papis előszfzdör magát kezdgye tanítani,
Hogy nyáya betegségét tudgya orvoslani,
Tanito az Istennek bölts követőie légy,
Kinek tiszteletire reggel Templumba mégy,
Iozanon és szentül gly, esztelenül ne tégy,
Imádsaggal az Vrtol térésre űdöt végy.

Olvas, tanoly, prędikály, énekely és szolgály;
Az Vrnak, hogy Mennyei szép Kenyérre talál,
Halgatoiddal együt az öröfegbe szály,
Meilyet szerzet az Krifus ki Attya iobián áll.

Ha külbömben tselckszel bizonyoson tudgyad,
Hogy Papfagra magadat tsak héában adtad,
Az Istennek igñét nem iol prędikáltad,
Tsak béres voltál mikor az Népet oktattad.

KAKAS természetiről légyen elég è most,
Kit Papok ha követtek Krifus iutalmat oltz,
Mennyei Koronától hidgyétek meg nem foszt,
Nyáiatokrol el térít minden fele gonoszt.

V É G E.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A₂ 618